

Trofee of Terugzetten?

Zoals de laatste jaren te doen gebruikelijk stond het aprilnummer van Zeehengelsport grotendeels in het teken van de publicatie van de NCRZ-recordlijsten per 1 januari 2005 en de lijst met nieuwe records en recordverbetering van de Belgian Confederation of Sea Anglers.

Door heel veel lezers van dit enige zilte magazine in de Lage Landen wordt steeds weer reikhalzend naar deze lijsten uitgekeken, die vervolgens worden gekopieerd en meegaan in de viskist of op visvakantie. De records geven immers een goed idee van de afmetingen die de vele door sportvissers begeerde vissoorten kunnen bereiken en de bestemmingen waar deze vissen worden gevangen.

Er zijn echter beslist ook lezers die wat minder positief staan tegen 'al dat record- en specimengedoe'. Het willen claimen van een potentieel kan er immers toe leiden dat een vis wordt gedood en mee naar de kant genomen, waar die anders mogelijk levend weer teruggezet had kunnen worden. Zeker de vissers die 'catch & release' hoog in het vaandel hebben staan, zien niets in zo'n 'trofeejacht'.

In beide meningen zit wel wat - we lijken de oude Den Uyl wel...

Aan de ene kant schuilt onderhuids in iedere sportvisser de wil 'de grootste' te vangen. De sport zit 'm immers vaak niet zozeer in de strijd met de vis (ik word tenminste niet hevig opgewonden van het binnendraaien van een postzegel aan 30/00 nylon), maar in de competitie met je mede-vissers. De grootste van de dag te vangen is al leuk, laat staan een heus nationaal record. Daarnaast leveren de gegevens van de recordvissen waardevolle informatie voor visserijbiologen. Niet voor niets maakten bekende wetenschappers van meet af aan deel uit van de NCRZ.

Maar aan de andere kant heeft het ook 'iets onethisch'; een levend dier doden, louter ter meerdere eer en glorie van jezelf. Als het dan nog een algemeen gewaardeerde consumptievis betreft, is een en ander nog tot daar aan toe. Maar een vis die niet te vr... valt? Eigenlijk helemaal niet leuk om die dood te 'moeten' maken.

Wat de NCRZ betreft, speelt dit ethische probleem gelukkig niet voor onze Nederlandse kustwateren. Daar is immers een aparte lengtecategorie ingesteld en om een vis te kunnen meten, hoef je hem/haar niet te doden. Ook dit jaar werden enkele recordvissen dan ook bewust niet gewogen, maar direct na het meten weer levend teruggezet.

In de NCRZ-categorieën Europese wateren en Wereldzeeën kunnen echter alleen gewichtrecords worden geclaimd en moet derhalve de afweging worden gemaakt: Trofee of Terugzetten?

De commissie beraadt zich momenteel op het instellen van een aparte categorie 'Catch & Release' waar de schatting van een erkende schipper met betrekking tot het gewicht van een naar de oppervlakte gebrachte en vervolgens onthaakte en weer losgelaten vis kan worden geaccepteerd als 'Catch & Release Record'.

Er zitten nog té veel haken en ogen aan een dergelijk systeem om nu al tot invoering over te gaan, maar de NCRZ hoopt met ingang van volgend jaar wellicht ook een dergelijke recordlijst van de grond te krijgen.

Tot die tijd zult u het echter met de huidige lijsten moeten doen en dus zélf ook de afweging moeten maken: is het claimen van een record het mij waard een gevangen vis te doden...

Peter Dohmen

**hoofdredacteur Zeehengelsport
en commissielid NCRZ**